

АВТОДОРОЖНИК

Травень 2014 року
№ 5 (566)

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Безкоштовно

ПАМ'ЯТАЄМО, ШАНУЄМО, ДЯКУЄМО!

*Цвіла шипшина
І повзла ожина,
І мляві колосилися
життя,
Та мріяла й боролася
людина
За гідну долю і
людське життя*

XXI століття. Усе далі й далі відходять грізні роки Великої Вітчизняної війни. Але кожного року 9 травня ми відзначаємо День Перемоги, і ніколи не згасне пам'ять про всіх тих, хто поліг у боях, хто віддав своє жит-

тя за наше благополуччя. Кожна людина зберігає в пам'яті найзначніший момент свого життя, чи то гарні миті, чи погані, вирішує доля. Війна 44-го живе у душах ветеранів, вони ніколи не зможуть забути криваві 1418 днів і ночей.

Окупаційний режим був жорстким: українську молодь примусово вивозили до Німеччини. За 1942-1944 рр. у німецьке рабство було вислано 2,5 млн. українців. Цілеспрямовано здійснювався геноцид. На українській землі окупанти знищили 5 млн. 264 тисячі мирних жителів.

Наслідки війни для України були жахливими: людські втрати до 14 млн., 714 міст, 2800 сіл, 16 500 промислових підприємств зруйновано. Чотири роки... Тридцять чотири тисячі годин! Мільйони загиблих... А скільки ненароджених дітей?.. А скільки залишилось вдів і сиріт?.. Ми вічно пам'ятатимемо загиблих і вклонятимемося ветеранам війни!

У стінах Національного транспортного університету 7 травня відбувся концерт, приурочений 69-річчю з Дня Перемоги, проведений Радою студентського самоврядування за підтримки профкому студентів НТУ.

Студенти співали пісні, розповідали вірші, читали монологи. І кожне слово, кожен звук ніби долинав до глибини душі. Учасники концерту: І.Ремех, Д.Пономаренко, І.Ярмоленко, О.Бура, М.Герасименко, О.Калініченко, Ю.Вовненко, А.Грищенко, В.Голубенко, О.Величко, А.Приходько, Б.Торчинська, О.Саченок зуміли донести до кожного глядача у залі той біль, ту скорботу, яку переживає український народ.

Після концерту студенти та керівництво Національного транспортного університету у чолі з ректором М.Ф. Дмитриченком здійснили урочисте покладання квітів до «Меморіалу Вічної Слави».

Сьогодні ми з великою вдячністю і любов'ю вітаємо дорогих ветеранів. Поморозь лягла на ваші скроні, роки поорали зморшками ваші обличчя, але ваші серця залишилися молодими. Ми вклоняємося вам! Ми завжди будемо пам'ятати ваш подвиг! Ми завжди будемо пам'ятати вас! Низький уклін вам, сивочолі ветерани!

О. БУРА,
староста групи МК-II-2

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

24 квітня 2014 року відбулося чергове засідання Вченої ради університету, на якому було розглянуто такі основні питання порядку денного. Кадрові питання: присвоїти вчене звання професора к. т. н. Грищуку О. К. по кафедрі автомобілів; присвоїти вчене звання професора д. т. н. Лісвалу А. А. по кафедрі двигунів і теплотехніки; присвоїти вчене звання доцента к. т. н. Білоног О.Є. по кафедрі транспортного права та логістики; присвоїти вчене звання доцента к. п. н. Шевчук Л.О. по кафедрі іноземної філології та перекладу; присвоїти вчене звання доцента к. т. н. Даценку В.М. по кафедрі будівництва та експлуатації доріг.

Планові питання: про роботу Барського автомобільно-дорожнього технікуму НТУ щодо підвищення якості підготовки фахівців; про результати роботи редакційно-видавничого відділу університету та перспективи його розвитку.

Різне: про розподіл обов'язків між проректорами університету; про переведення студентів: Гринишина М.Р. (гр. БД-IУ-1тех (с.к.)), Пакулу М.Л. (гр. БД-IУ-1тех (с.к.)), Перевалова М.О. (гр. МТ-IУ-1тех (с.к.)), Біленького П.Я. (гр. БД-IУ-1), Смолінського Г.Р. (гр. БД-Y-2), Карвацького М.Л. (гр. АТ-IУ-1), Тютюна М.В. (гр. АА-IУ-3), Нечупія Д.В. (гр. МШ-IУ-1), Котвицького М.І. (гр. МШ-IУ-1), Кузьменка С.В. (гр. МШ-IУ-1), Шимчука В.С. (гр. МШ-IУ-1), Коротуна О.Ю. (гр. МК-УІ-1з), Годлевську А.О. (гр. МК-УІ-1з), Малхасян К.А. (гр. ФП-IУ-2), Олейнікова Є.С. (гр. КН-IУ-1) з контрактної форми навчання на навчання за державним бюджетом; про рекомендацію до друку монографії «Методи і засоби підвищення ефективності використання відновлюваних джерел енергії на транспорті» авторів д.т.н. Аль-Амморі Алі і к.т.н. Соченко П.С.

О.І. МЕЛЬНИЧЕНКО,
Вчений секретар, професор

ЗУСТРІЧІ УЧАСНИКІВ ПРОЕКТУ TEMPUS CERES «ЦЕНТРИ ПІДТРИМКИ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ»

Національний транспортний університет вже понад 8 років бере участь у програмі Європейського Союзу Tempus. З 1 грудня 2013 року розпочато проект Centers of Excellence for young REsearchers (CERES) щодо створення центрів MCNet для підтримки науково-дослідної роботи молодих вчених та студентів; розвиток партнерських відносин з підприємствами; трикутник знань; освіта – інновації – дослідження.

Метою та завданням проекту є максимальне наближення освіти у ВНЗ до потреб сучасних підприємств, поліпшення рівня умов досліджень молодих вчених в ЄС, Білорусі та Україні, встановлення нових та розширення існуючих

партнерських відносин між підприємствами та університетами, створення 2-х центрів у Білорусії та Україні.

Учасниками проекту TEMPUS CERES «Центри підтримки молодих вчених» є: Падерборнський університет

(Німеччина); Бренський технічний університет (Чеська республіка); Словацьке Електричне Товариство (Словаччина); Національний транспортний університет (Україна); Національна металургійна академія України (Україна); Запорізький національний технічний університет (Україна); Дослідно-виробнича компанія “Радій” (Україна); Міністерство освіти і науки України (Україна); Білоруський державний університет інформатики і радіоелектроніки (Білорусь); Гомельський державний університет ім. Ф. Скорини (Білорусь); Брестський державний технічний університет (Білорусь); Об’єднаний інститут проблем інформатики НАН Білорусі (Білорусь); Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ПРОЦЕСОРИ» (Білорусь).

28–29 квітня 2014 року в Жилінському університеті (м. Жиліна) відбулися перші робочі та координаційні зустрічі учасників проекту.

Під час зустрічі були оговорені шляхи дослідження сучасного статусу молодих вчених у ВНЗ, сформований план реалізації проекту TEMPUS CERES «Центри підтримки молодих вчених», розподілені задачі та функції між учасниками проекту.

**О.І. МЕЛЬНИЧЕНКО,
О.С. СЛАВІНСЬКА,
В.Л. МІРОНОВА.**

СВЯТО ПАМ'ЯТІ

На мою думку, травень – найкраща пора року. І з точки зору погоди, і квітів, і мого дня народження, а ще – це свято мого дідуся-ветерана.

Взагалі, 9 травня – дивне свято. Всі ми чули про нього з народження – День перемоги. Але що ми відчуваємо у цей день?

Суперечки точаться і з приводу назви війни, яку виграли наші прадіди та дідуся, і з самої дати. Та й читаючи підручники різних країн, важко дійти згоди навіть у тому, хто ж здобув пере-

могу: європейці, американці, радянські люди?

За останні десятиліття вже пішла з життя більшість тих, хто пережив тес жахіття війни, дійсно розумів, що таке – воювати. Ці люди без пафосу, зарозумілості та зайвої пишномовності приклали зусилля, щоб таке не повторювалось: ніхто не повинен переживати військові дії, тим більше брати в них участь. Це було їх свято, бо слухаючи інтерв'ю чи читаючи спогади людей про ті відчуття 9 травня, коли по гучномовцях (ну не було тоді Facebook) оголосили Перемогу, усвідомити це повною мірою я не можу. Тоді це було для людей усім, адже багато рідних та друзів було втрачено, домівки далеко або знищені, життя після п'яти років війни геть бідне та непевне. Але то було найбільше свято: ворога вигнано з рідної землі, людей перестали вбивати. Свято всіх людей, що пережили найгірше і вижили, не втративши людської подобу.

А багато з тих, хто зараз святкує 9 травня, не розуміють, як можна підбрати геть усі крихти хліба зі столу (як робила моя прабабуся, яка пережила

Голодомор і війну), чи при будь-якій поганій новині щиро казати, що то не так вже й страшно, аби тільки війни не було (як казала бабуся). Напевне, вони для того й воювали, у жахливих умовах виживаючи, борючись з людьми і обставинами, щоб ми не мали такого власного досвіду? Хтозна...

Та всім, хто насолоджується життям, радіє травневому сонечку, рідним, друзям, дітям, варто святкувати День Перемоги. Не як уламок комуністичної епохи та можливість раз на рік згадати про ветеранів, або подивитись нове кіно, якому, на відміну від старих чорно-білих фільмів, абсолютно не віриш. Ні! Свято Перемоги – це свято пам'яті, віри у краще, молитви за тих, хто віддав тоді життя. А ще це свято-застереження.

Тому вітаю всіх. Передусім ветеранів: бережіть себе, нехай турбота і розуміння завжди оточують вас. Всіх, хто, як і я, може пишатися рідними, що воювали, – з теплом пам'ятатимемо тих, хто пішов, живемо на рідній землі, маємо свою державу завдяки Перемозі.

А. НЕВІДОМИЙ

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

«Війна» — це страшне слово сколихнуло весь світ 1 вересня 1939 року, а до нас воно прийшло 22 червня 1941 року. Саме цього дня о 3 годині ночі радянським військам у прикордонній зоні було завдано потужного артилерійсько-мінометного удару. Танкові й моторизовані частини гітлерівської армії перейшли державний кордон СРСР. Масового бомбардування зазнали залізничні станції, вузли та лінії зв'язку, місця дислокації військових частин і штабів, військові бази тощо.

Цей день вважається початком Великої Вітчизняної війни (1941–1945 рр.). Прикордонні міста й застави опинилися під шаленим артилерійським обстрілом. Повітряні атаки були здійснені на Львів, Житомир, Рівне, Київ, Одесу, Севастополь. Раптовість дозволила ворогу захопити ініціативу, через це радянські війська зазнали значних утрат у живій силі й техніці. З перших годин війни ворог зустрів на українській землі відчайдушний опір. Героїчно билися прикордонники та воїни Київського військового округу, який одержав назву Південно-Західного фронту.

Протягом 22–26 червня 1941 року прикордонники Рава-Руського укріпленого району відбили атаки п'яти ворожих дивізій. Незважаючи на це, протягом першого тижня війни вони зазнали значних утрат і змушені були відступити. Використовуючи прорахунки радянського командування та найвищого керівництва й володіючи стратегічною ініціативою, німецькі війська швидко дійшли до Києва. Спроба контрударами зупинити наступ німецьких військ не мала успіху. У першій танковій битві (у районі Луцька, Рівного, Дубна, Бродів) радянські війська затримали просування німців на Київ і навіть знищили німецький танковий корпус, але й сам Південно-Західний фронт утратив майже 2/3 своїх танкових підрозділів.

Усі українці сприйняли німецьку агресію, як смертельну загрозу для себе. Найтрагічнішими були часи окупації німецько-фашистськими загарбниками. Окупаційний режим був жорстоким. Українську молодь примусово вивозили на роботу до Німеччини. В Україні було створено 50 гетто і 180 великих концтаборів. Німецькою владою було розроблено план заселення німцями території СРСР: в Україну передбачалося до 2001 року переселити 90 млн. німців. На українській землі окупанти знищили 5 млн. 264 тис. мирних громадян.

Але вже в грудні 1942 р. почався процес визволення України від німецької окупації. Український народ піднявся на боротьбу з фашистами. У цій народній війні мільйони українців, як і всі народи Радянського Союзу, захищали

не соціалізм сталінського зразка, а перш за все, власне життя, життя своєї родини, домівку, культуру, одним словом – Батьківщину. Ця битва тривала 22 місяці і складалася з низки великих операцій (Корсунь-Шевченківська, Львівсько-Сандомирська, Карпатсько-Ужгородська), в яких брало участь майже половина живої сили і бойової техніки всієї радянської армії.

Кожен десятий житель України (4,5 млн) воював у лавах Червоної Армії. 2070 українців біли удостоєні звання Героя Радянського Союзу. З 15 фронтів, що діяли в період війни, більше половини очолювалися маршалами і генералами-українцями. 120 тис. українців брали участь в другій світовій війні у складі військ США, Канади, Франції, польських та чехословацьких формувань.

Наслідки війни для України були жахливі. Загальні демографічні втрати – включно з убитими, жертвами концтаборів, депортованими, евакуйованими й тими, що рушили у вигнання разом із відступаючими нацистами, становлять не менше 14 млн. чоловік. Ці втрати найбільші й не порівняні із втратами інших країн і народів у Другій світовій війні.

Фактично, втрати українського народу становлять від 40 до 44% від загальних людських втрат СРСР.

З 41,7 мільйона людей, які мешкали до війни в УРСР, на 1945 рік залишилося тільки 27,4 мільйони чоловік.

Матеріальні збитки становили 286 млрд. карбованців (42% від збитків СРСР). На руїни перетворилися 720 українських міст і містечок, 28 тисяч сіл, з яких 250 спалено вщент, знищено 16,5 тисяч промислових підприємств, 18 тисяч лікувальних закладів, 33 тисячі шкіл, вузів, технікумів та НДІ; а також понад 33 тисячі колгоспів, радгоспів.

Але українці швидко підняли промисловість та сільське господарство своєї країни.

Події Великої Вітчизняної війни ми вивчали в школі та університеті, про це знято багато фільмів та телевізійних програм. Проте, найбільше вони впли-

нули на літературу багатьох країн світу. Ми, сучасна молодь, переживаємо ці всі події кожного разу, коли читаємо спогади учасників війни, мемуари, та, звичайно, художню літературу цієї тематики.

7 травня 2014 року в бібліотеці НТУ відбулася зустріч студентів ФТІТ-а з головним бібліотекарем Ушаковою Л.С. Вона цікаво розповіла про книги воєнного та післявоєнного періоду, історію їх написання, поділилася своїми враженнями від прочитаної літератури, а також порадила книги студентам на дану тематику. Хочу поділитися з вами цим списком, впевнена, вам буде корисно та цікаво прочитати його: Ілля Еренбург «Буря», «Дев'ятий вал»; Анатолій Кузнецов «Бабин Яр»; Борис Васильєв «В списках не значився», «А зорі тут тихі»; Яків Баш «Професор Буйко»; Олесь Гончар «Прапороносці»; Андрій Малишко «Прометей»; поезія Павла Тичини та Максима Рильського.

Цього ж самого дня в головному корпусі НТУ відбувся вечір, присвячений Дню Перемоги. Усім ветеранам Великої Вітчизняної війни, які працювали і працюють в університеті, були вручені подарунки з нагоди Дня Перемоги.

Звичайно, ні ми, ні наші батьки війни не знали. Проте, ми завжди будемо пам'ятати, якою ціною нам далася Перемога. І серед усього найбільше ми будемо берегти мир. Бо страшнішого слова, ніж «війна», мабуть, не існує. Так, «Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Дякуємо вам, Герої, за те, що ми тепер маємо найцінніше з усього: Життя!

М. ОЛІЙНИК,
студентка групи МП-І-2

BUSINESS & SCIENCE: ПОВ'ЯЗАНІ ПРОСТИМИ ЛЮДСЬКИМИ ЦІННОСТЯМИ

«Бізнес і Наука» або просто B&S - це невеликий проект, що розпочався як відповідь на студентське: «Це теорія. Що на практиці?!». Рік тому спало на думку запросити до стін альма-матер представників бізнесу. До студентів, що захопилися логістикою, зголосився завітати Віктор Пузанов, керівник проєкту складського оператора «АСТОР-Україна». Ми зібрали тоді десь 30 пар зацікавлених, щоб почути те, що бізнес використовує з того, що пропонує викладач для вивчення студентам.

Тоді хвилювалися ми всі – і наш доповідач, тому що аудиторія студентів для нього не є звичною, і студенти, бо до них приходять люди, яка особисто і конкретно займається проєктами складів «з нуля», і власне я, як організатор. Питань було безліч: від домовленості з гостем, пошуку вільної мультимедійної аудиторії до ефекту зустрічі. Але сподобалося всім: і гостю, який за то нічого, окрім енергії зацікавленої аудиторії і щирого «дякуємо» не отримав, і студентам, які без жодних (!)

«бонусних» балів за відвідування відповіли для себе на питання «що ж бізнес використовує з теорії».

За рік свого існування «B&S» приймає у себе Лесю Братерську, product supply specialist компанії «Крафт Фудз», Володислава Кураєва, директора ланцюгів постачання Milkiland, Арама Саргсян, директора та власника компанії Есофт, Світлану Кармазін, начальника відділу по роботі з корпоративними клієнтами Brokbridge. Тематика була різна: від управління асортиментом роз-

дрібного підприємства до автоматизації транспортних процесів, від нормування роботи відділу логістики до роботи в дистрибуційному бізнесі.

Зараз ми маємо приблизно 60 відвідувачів відкритих лекцій: це і сьогоднішні студенти, і що головне – наші випускники, ті, хто приходить послухати, набутти нових знань. Ми маємо також власну сторінку в Facebook з цільовою аудиторією більше 200 людей, де обмінюємося інформацією і можемо отримати якісну пораду від колег. І головне, ми не втрачаємо зв'язок науки з бізнесом, не втрачаємо зв'язки з колишніми студентами, які за рік-два стають нашими колегами, і тим самим бізнесом. Ми не втрачаємо внутрішньо мотивованих студентів, які хочуть більше знати не за бали, а для себе.

Цей проєкт був і лишиться для тих, хто не є емоцією, що потрібно наповнити, але є факелом, який необхідно запалити!

О. ГОРБЕНКО,
к.е.н., доцент кафедри
транспортного права та логістики

КВЕСТ ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

24 квітня у парку ім. Т. Шевченка із самого ранку було чути веселий гомін студентів. Близько 11 години все голосніше лунала музика, яскраво майоріли квіти, скрізь панувала дружнелюбна атмосфера. Студенти прийшли вшанувати пам'ять великого поета і водночас проявити свої здібності у змаганнях на швидкість, моторність, уважність та стійкість!

Саме у той день відбувся масштабний Міжуніверситетський квест до 200-річчя з Дня народження Т. Г. Шевченка. У ньому брали участь і студенти нашого університету: І. Ремех, Я.Тонковид, А.Гаценко, А.Геведзе, Д.Нічаєв, М.Стригуненко, І.Ярмоленко. Команда НТУ, до речі, посіла почесне 4 місце! Хлопці та дівчата гідно боролися за перемогу до останнього!

Квест включав у себе набір точок у Києві, що безпосередньо пов'язані з іменем Т.Г. Шевченка, у яких слід побувати в процесі гри учасникам команд. На кожній з цих точок потрібно шукати підказки або виконувати завдання. На початку гри капітани команд отримали конверти із певними задачами для розв'язання. Переможці визначалися за мінімальною кількістю часу, витраченого на подолання відстані між точками і вирішенням завдань. Тож студенти мали швидко пересуватися містом, бути уважними і шпритними. Також вони мали право на підказки, перші дві з яких були «безкоштовними», а за кожну іншу

нараховувалося ще 7 хвилин до загального часу, який було витрачено на виконання усіх завдань.

Перемогу у квесті здобула команда Києво-Могилянської академії, але студенти Національного транспортного університету проявили свої неабиякі здібності, командний дух, моторність, уважність та дружнелюбність. Усі вони були нагороджені почесними грамотами.

Хочеться подякувати нашим активним студентам за участь і організаторам за створення таких чудових міжуніверситетських змагань, якими були студенти Київського університету права. Саме вони роблять наші студентські будні ще більш цікавішими!

Церемонія нагородження команд відбулася 25 квітня 2014 року у Київському університеті права НАН України.

Ось так цього року студентство Києва вшанувало пам'ять українського Кобзаря, яка ніколи не вкрийється срібним пилом часу. Це ще один доказ того, що в Україні живе дуже багато

справжніх патріотів, знавців історії рідного краю, щирих, добрих людей із сильним духом і незламною волею, які не забувають героїв і про кожного згадують зі словами вдячності на вустах!

О. БУРА,
староста групи МК-II-2

«МАТУСЯ-НЕНЬКА»

*Ще в колисці немовля
Слово «мама» вимовля.
Найдорожче в світі слово
Так звучить у рідній мові:
Мати,
Матінка,
Матуся,
Мама,
Мамонька,
Мамуся!
Називаю тебе я,
Рідна ненечко моя!*

Як хочеться розповісти комусь про маму, про її лагідну долоню, яка торкає моє обличчя, про теплі, ніжні слова щастя, про мамину ласку. Повертаюсь додому, на порозі зустрічає матуся, завжди привітна, лагідна. Обіймаючи, скаже добре слово, приголубить та пригріє біля серця.

Адже мама – це наше щастя, добро і любов, це наша надія, наша підтримка та порада. Було б дуже недоречно забувати про найріднішу у світі, найкращу свою маму. В Україні вже більше 10 років в травні святкується «День матері». В кожній родині найдорожча – ненька, її добрі, все розуміючі очі супроводжують нас все життя, її любов надихає нас, а наша любов до матері – безмежна та невичерпна. Свою маму ми любимо не за якісь таланти або за зроблене для нас – ми любимо її тому, що вона наша МАМА. І наші мами люблять нас безоглядно, не вимагаючи від нас натомість нічого.

Я вже теж мама: у мене росте моя крихітка, моє сонечко – Софійка! І я намагатимусь зробити усе, щоб вона виростила порядною, освіченою людиною!

Щастя вам, дорогі наші наймудріші матері України!
Зі святом вас!

*А. ДУДНИК,
аспірантка*

ДО МАМИ..

Єдина, рідна, моя мила ненько!
Твоя любов – безмежна і тонка.
Перед тобою я схиляюся низенько,
До самої землі, бо ти – свята..

Ти, мила, показала мені світ,
Життя подарувала і надію!
Бажаю тобі довгих-довгих літ,
Бо ти – єдина, в кого завжди вірю.

Я знаю, що дитина я твоя
Приношу тобі іноді печаль,
Але, моя матусю дорога,
Прощаєш все, ти стерпиш біль і жаль.

Та не зважай на те, що я не сплю,
А сльози на щоках? – То я сміюсь..
Лише про тебе в Бога попрошу,
Про тебе я щодня йому молюсь..

І якщо треба я крізь холод побіжу,
Пройду усюди босими ногами,
Бо сі дороги і стежки ведуть
До дому рідної моєї мами..

Пройдуть літа, черешні відцвітуть,
Ти станеш сива і старенька мати..
Але дороги до твоєї хати
Від босих ніг моїх не заростуть...

*О. БУРА,
староста групи МК-II-2*

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ОЛІМПІАДА

З 15 по 17 квітня ц.р. у Національному транспортному університеті було проведено II етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Автомобільні дороги і аеродроми», у якій взяли участь представники десяти вищих навчальних закладів України, а саме: Одеська державна академія будівництва та архітектури, ДВНЗ Придніпровська державна академія будівництва та архітектури, НУ «Львівська політехніка», Харківський національний автомобільно-дорожній університет, Національний авіаційний університет, Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, Луцький національний технічний університет, Національний університет водного господарства та природокористування (м. Київ), Автомобільно-дорожній інститут ДВНЗ Донецький національний технічний університет (м. Горлівка) та Національний транспортний університет (м. Київ). Студенти цих ВНЗ проявили свої глибокі знання, вміння та навички, підтвердили високий рівень знань зі спеціальності «Автомобільні дороги і аеродроми».

Від Національного транспортного університету в II етапі олімпіади взяли участь студенти дорожньо-будівельного факультету, напряму «Будівництво», а саме: І. Ракович, А. Тернова, Т. Гаврилова та О. Яугела на чолі з ректором – М.Ф. Дмитриченком.

По закінченню конференції 17 квітня журі олімпіади: М.М. Дмитрієв (перший проректор - проректор з наукової роботи НТУ, завідувач кафедри аеропортів), О.С. Славінська (д.т.н., професор, декан дорожньо-будівельного факультету) та Є.Б. Угненко (д.т.н., про-

фесор, завідувач кафедри «Вишукування і проектування доріг» ХНАДУ), нагородили переможців та їх керівників дипломами та подяками. Командне перше місце поділили між собою НТУ та ХНАДУ, але крім того, були нагороджені студенти, які здобули перемогу з основних дисциплін. Перше місце виборола студентка НТУ, **Гаврилова Тетяна**, друге поділили між собою студент ХНАДУ **Вілісов Данил** та Автомобільно-дорожнього інституту ДВНЗ Донецького національного технічного університету (м. Горлівка) **Головченко Дмитро**, а третє – студенти ДВНЗ Придніпровської державної академії будівництва та архітектури **Семенов Євген**, Національного університету водного господарства та природокористування **Глушков Іван** і НАУ **Мица Віталій**.

Від щирого серця ще раз вітаємо переможців, дякуємо всім учасникам та організаторам. Студенти НТУ ще раз довели високий рівень своїх знань!

*О. ГОНЧАРЕНКО,
кореспондент газети*

МИ В ЗАХВАТІ ВІД КИЄВА

Автомеханічний і дорожньо-будівельний факультети Національного транспортного університету у другій декаді квітня приймали дорогих гостей – учасників другого етапу Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з природничих, технічних і гуманітарних наук. У сьогоднішній буремний період в університет знайшли можливість приїхати студенти зі всієї України. Як й у попередні роки, разом із проведенням заходів, що безпосередньо стосувалися Всеукраїнського конкурсу, для його учасників була організована екскурсія по Києву.

Ми, студенти III курсу автомеханічного факультету (група ДН-3-1), скористалися нагодою приєднатися до такої екскурсії. Тим більше, що гідом була добре знайома нам доцент Олена Миколаївна Язвінська, з якою ми вивчали на I курсі дисципліну “Історія мистецтв”, а нині, на III курсі опановуємо “Історію дизайну”.

Не дивлячись на несприятливі погодні умови (зранку дощило), всі були налаштовані на екскурсію, і тому 16 квітня о 16.00 ми були у комфортабельному автобусі НТУ. Розповідь розпочалася вже на території НТУ з історії його створення. Цікаво, приміром, було дізнатися про бюст О. Пушкіну – найперший пам'ятник поету у Києві, встановленому за ініціативи та коштом викладачів й учнів п'ятої Печерської чоловічої гімназії з нагоди 100-річчя поета. Саме у цій будівлі архітектора Миколи Чекмарьова, зведеної ще у далекому 1885 р., розміщується головний корпус НТУ.

Згодом перед нами постала панорама стародавнього Києва, що наче ожив перед очима, вражаючи своєю багатогранністю. З одного боку – це велике сучасне місто, з іншого – кожна стара вулиця та будівля містить свою історію, яку хочеться відчувати, до якої хочеться доторкнутися. Упродовж поїздки ми мали змогу проїхати головними вулицями столиці, насолодитися будівлями стародавності та сучасності, відчувати плин часу. Слухаючи розповіді про історичні пам'ятки Києва, ми зрозуміли, що вони ніби доповнюють один одного,

прокладаючи місток з минулого до майбутнього. У цьому ми ще раз переконалися, коли автобус під'їхав до Києво-Печерської Лаври. Могутні стіни, брама, висока дзвіниця, творіння Йоганна Готфріда Шеделя вражає своєю красою, доречі, протягом довгих років вона була найвищою будівлею міста. Черговий раз вразила Софія Київська. Це таке незабутнє враження знаходиться поруч зі стінами, які були зведені ще за часів Ярослава Мудрого!

Наче парить над Києвом барокова Андріївська церква, створена у 40–50-х роках XVIII ст. по проекту Бартоломео Растреллі. Художню та духовну цінність для киян і гостей має більш пізніший патріарший Володимирський собор (др. пол. XIX ст.), у спорудженні якого брали участь такі прославлені зодчі, як І. Штром, П. Спарро, Ю. Бернгардт, К. Маєвський, В. Ніколаєв, а внутрішні настінні розписи виконували не менш знамениті українці В. Замирайло, С. Костенко, М. Пімоненко, росіяни А. Пращов, В. Васнецов, М. Нестеров, М. Врубель, поляки П. Сведомський і В. Котарбінський. Прикрасою Києва стала й будівля Київської опери (1901 р.) у стилі французького відродження за проектом петербуржця В. Шретера та киянина В. Ніколаєва. Вражає своєю монументальністю й класична будівля Національного університету Св. Володимира – нині ім. Тараса Шевченка (пер. пол. XIX ст.), споруджена за задумом славетного Вікентія Беретті.

А скільки пам'ятників у Києві!!! І всі вони, як і будівлі, споруджені митцями різних національностей та віросповідань, які любили це місто, хотіли прикрасити його, бажали йому добра та процвітання. Зокрема, розповідаючи про заходи з нагоди 200-річчя Тараса Шевченка, О.М. Язвінська повідомила нам вражаючи факти, що нині в Україні існує 1012 об'єктів увічнення пам'яті Т.Г. Шевченка (пам'ятники, погруддя, пам'ятні знаки, меморіальні дошки, горельєфи, стели); а за кордоном встановлено 76 пам'ятників Тарасу Шевченку.

Не можна обійти і той факт, що місто пам'ятає людей, що захищали його від нападів загарбників. У такому контексті

вражає монументальна скульптура “Батьківщина-Матір”, встановлена на схилах Дніпра у Меморіальному комплексі “Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років”.

Під час екскурсійної мандрівки вулицями Києва відчуваєш, що місто рухається, не зважаючи на погоду. Величні будівлі-витвори мистецтва втішають око киян і гостей столиці. Часто проходимо повз них, занурені у свої справи, проблеми і думки, і не помічаємо їхньої краси. Завдяки нашому рідному університету та Олені Миколаївні Язвінській ми отримали можливість ще раз насолодитися й оцінити красу київських вулиць, ще раз закохатися в таке дивовижне місце – Київ!!!

**К. ТАРАСОВА,
Н. ОСТРЯНСЬКА,
студентки ДН-III-1**

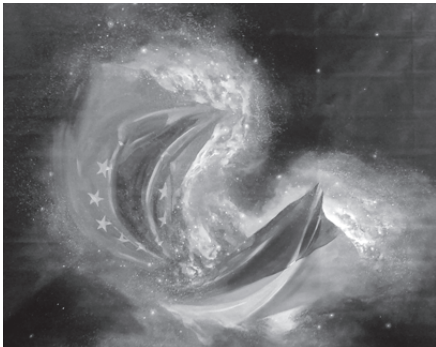
* * *

Весна обійми розкриває ширше,
Щодня дарує сонце і тепло.
Вже відцвітає потихеньку вишня.
Їй так казково в білому було...

Р. Гурт

ЩО ПОТРІБНО СПРАЖНЬОМУ ДИЗАЙНЕРУ

Ми лише перший рік навчаємося у Національному транспортному університеті за фаховим спрямуванням «Промисловий дизайн», проте, вже встигли дізнатися чимало цікавого з історії українського та зарубіжного живопису, графіки, скульптури, фотомистецтва, архітектури, театру, кіномистецтва, музики, літератури, а також про виникнення і розвиток дизайну. В цьому нам допомагає доцент Олена Миколаївна Язвінська, яка не тільки цікаво проводить заняття з історії мистецтв та історії дизайну, а весь час заохочує нас до відвідування музеїв, виставок, мистецьких майстерень і т. ін.

Ще в першому семестрі відбувся похід до Національного музею історії України та реставраційних майстерень музею. Співробітники майстерень, які одночасно є викладачами Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури з підготовки реставраторів, продемонстрували нам який довгий шлях проходять речі перед тим, як стати музейними експонатами. Праця дуже кропітка і потребує чималої витримки, адже часто один предмет може перебувати на реставрації протягом півроку або навіть року. Спеціалісти майстерні являються фахівцями не лише у мистецтві, а й у хімії, фізиці тощо, опрацьовуючи чимало наукової літератури, пов'язаної з експонатами. Нам вдалося побачити результати роботи над відновленням жіночого вбрання початку XIX ст., шкіряних виробів і зброї козацької доби, кераміки стародавньої, князівської та середньовічної доби тощо.

О.М. Язвінська організувала дуже цікаву екскурсію по Києво-Печерській Лаврі і разом з нею ми відвідали деякі музеї на території заповідника. В першу чергу ми ознайомилися з експозицією Національного музею українського народного декоративного мистецтва, де представлені килимарство, ткацтво, вибітка, вишивка, кераміка, різьблення та розпис по дереву, художня обробка шкіри, рогу та металу, скло, фарфор, писанкарство, народний живопис та іконопис. Перлинами колекції є твори народних художниць України Катерини Білокур та Марії Примаченко. Увагу привернуло зібрання українського на-

родного вбрання та жіночих прикрас XIX – початку XX ст. Ми отримали змогу відчутти естетичні уподобання наших предків, зрозуміти функціональні, конструктивні, художньо-естетичні та стилеві особливості вбрання різних регіонів України. Всім сподобалась розповідь про скляних ведмедиків, яких молодята обов'язково ставили на весільний стіл.

Нещодавно наша група побувала у Музеї театрального, музичного та кіномистецтва України. Це єдиний в Україні музей такої спеціалізації, заснований як Театральний музей при Мистецькому об'єднанні «Березиль», очолюваний ре-

форматором українського театру Лесем Курбасом. Найбільше вражає організація музейного простору і пластика кожного залу, кожного фрагменту. Всі захопилися ярмарковою каруселлю, яка, обертаючись, відкриває все нові експонати: вертепи з ляльками, Петрушку, «Козу», реквізит народних ігор, маски, «троїсту музику» і т. д. Ми мали чудову нагоду ознайомитися з такими народними музичними інструментами, як окарини, бугай, дрімба, гуслі, торбан, кобза, бандура та послушати, як грає музич-

на скринька. Не менш цікавими були відвідини Музею книги і друкарства України.

Олена Миколаївна заохочує індивідуальні походи студентів до різних музеїв, галерей і виставок. Серед обов'язкових – такі музеї, як Музей західного мистецтва, Музей російського мистецтва, Національний художній музей України. Студенти нашої групи в контексті вивчення дисципліни «Історія мистецтв» відвідали музеї видатних діячів української культури: Лесі Українки, М. Лисенко, П. Саксаганського, М. Старицького, Державного музею Т.Г. Шевченка.

Навесні у Мистецькому арсеналі з нагоди 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка був представлений мистецький проект під назвою «Шевченко/mania», який ми також залюбки відвідали. Проект представлений у сучасній інтерпретації й у світлі нещодавніх подій. На виставці презентовані роботи, у яких народний кобзар побував у найнесподіваніших образах: супергерой, давньоіндійський бог, навіть активіст Майдану...

Не менш захоплюючим були відвідини галереї сучасного мистецтва «M17», де навесні була представлена виставка під назвою «Вогонь кохання», присвячена нещодавнім трагічним подіям. Були виставлені роботи як відомих, так і молодих художників не тільки з України, а й із зарубіжжя. Живописці, які стали свідками протистояння взимку 2014 р. на Майдані та інших регіонах України, створили чуттєві й емоційні витвори мистецтва, які засновані на ярості, стражданнях, болю, горі, гордості та людській гідності. Виходячи із зали після такої презентації, відчуваєш гордість за Україну та українців.

Загалом, дизайнери НТУ не втрачають жодної можливості надихнутися роботами провідних сучасних майстрів, відкрити для себе нове, черпнути досвіду. Хочемо подякувати нашим викладачам, зокрема Язвінській О.М. за всесторонній розвиток студентів.

П. ШИЛОВА, А. ОЧКОЛЯС,
студентки ДН-1-1

ВІТАЄМО!

*Хай в житті Вашій
щасття квітує
Веснянково-іскристим
розмаєм.
Бог ласкавий хай радість
дарує
І здоров'я міцне посилає.
Хай здоров'я, радість, достаток,
Сиплються, немов вишневі цвіті.
Хай маєє доля з буднів свято,
І дарує Вам багато літ!*

СВІЙ ЮВІЛЕЙ У ТРАВНІ СВЯТКУЮТЬ:

ШТАНЬКО Григорій Андрійович, черговий з режиму відділу охорони;

ТКАЧЕНКО Валентина Андріївна, доцент кафедри транспортного права та логістики;

АДАМЕНКО Микола Васильович, ст. електро-механік зв'язку УБК;

ЛАНТУХ-ЛЯЩЕНКО Альберт Іванович, професор кафедри мостів і тунелів;

СУСЛО Степан Титович, доцент кафедри екології та безпеки життєдіяльності;

ЛУЦЬКА Віра Юрїївна, провідний інженер кафедри будівництва та експлуатації доріг;

ТОКАРСЬКИЙ Богдан Йосипович, старший викладач кафедри міжнародних перевезень та митного контролю;

АСАДЧЕВА Ніна Степанівна, завідувача відділом бібліотеки.

МІЖНАРОДНІ РІШЕННЯ СПІЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

28–29 квітня 2014 року на факультеті менеджменту в Жешувській політехніці (Польща) відбувся Міжнародний студентський семінар «International student seminars on management and financial issues», який залучив близько 50 студентів з Польщі, Словаччини, Туреччини та України.

Україну представляли аспіранти та студенти Національного транспортного університету із кафедри «Екологія та безпека життєдіяльності». Аспірантка Зерук Вікторія виступила з доповіддю «Communication management in environmental projects of waste management» і висвітлила питання щодо управління комунікаціями в екологічних проектах поводження з відходами.

Студентка групи ЕО-IV-1 Блажчук Олена представила доповідь на тему: «Increasing transportation efficiency of domestic waste in Kyiv», в якій було порушено питання підвищення ефективності логістичних операцій поводження з твердими побутовими відходами.

Студентка групи ЕО-IV-1 Дуплік Юлія презентувала доповідь на тему: «Risk management when transporting of oil products», в якій було проаналізовано та оцінено можливі ризики при транспортуванні нафтопродуктів в міських умовах, складена карта схема ризиків та запропоновані заходи щодо попередження аварійних ситуацій.

Презентація робіт всіх учасників семінару здійснювалась англійською мовою.

Семінар завершився церемонією нагородження та вручення дипломів. Презентація доповіді Дуплік Юлії була відзначена дипломом, як одна з найкращих.

Особлива подяка професору Матейчику В.П., доценту Хрутьбі В.О., старшому викладачеві Горідько Н.М., асистенту Зююню В.І. та студенткам групи ЕО-III-1 Крупській К. і Павличко К. за активну участь у підготовці до семінару.

І. НІКІПЄЛОВА

ВИСЛОВИ ПРО МОВУ

Мова вмирає, коли наступне покоління втрачає розуміння значення слів.

В. Голобородько

Мова – це глибина тисячоліть.

М. Шумило

Навіть така сувора наука, як кібернетика, і та знайшла в українській мові свою першодомівку, адже маємо факт унікальний – енциклопедія кібернетики вперше в світі вийшла українською мовою в Києві.

О. Гончар

Скільки української мовної території, стільки й української державності.

І. Заєць

Споковівку було Слово.

Старий Завіт

ЗНАМЕННІ ДАТИ В ЧЕРВНІ

- 1 – Міжнародний день захисту дітей;
- 5 – Всесвітній день охорони навколишнього середовища;
- 6 – День журналіста України;
- 8 – День Святої Трійці (П'ятидесятниця);
- 14 – Всесвітній день донора крові;
- 21 – День літнього сонцестояння;
- 22 – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні
- 23 – Міжнародний Олімпійський день;
- 28 – День Конституції України;
- 29 – День молоді.

Автодорожник — газета Національного транспортного університету. Заснована у січні 1979 року. Виходить щомісяця.

Над номером працювали: **О.П. Шацька, О.М. Нечипоренко, Г.І. Гержод**

Фото: **В.Ф. Артемчука**

Видавець-засновник: Національний транспортний університет

Наша адреса: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 39.

Для листів: 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1, редакція газети «Автодорожник»

Свідоцтво про державну реєстрацію КУ № 105 від 01.07.2003 р.

Підписано до друку 19.05.2014 р. Друк: Редакційно-видавничий відділ НТУ.

Друк. офс. Папір офс. № 1. Наклад 1000 прим. Зам. 4164.